

Het Gazetteke van Meensel-Kiezegem

*Reisverslag vrijdag 26 augustus 2011
De Bremer Stadspredikanten*

Bremen beheerste onze hele tweede reisdag. We kregen zelfs het ware verhaal van de Bremer Stadsmuzikanten te horen. In ons achterhoofd gaven we elk van de vier dieren een naam: de ezel (F.V.), de hond (P.B.), de kat (M.D.) en de haan (K.D.). Na de eerste plechtigheid aan 'Vernichtiging durch Arbeit' werd de groep gesplitst (wij kunnen dat beter dan de Belgische regering van serieus

Nee, dit zijn toch geen smurfen...

uitlopende zaken). Een deel ging praten met de leerlingen, een deel

wandelde rond het domein van de bunker en het grootste deel trok de massieve duikbotenbunker van Farge binnen. De groep met de blauwe helmpjes op de wit gazen mutsjes bood een clowneske aanblik.

Nadien begaven we ons naar Blumenthal waar we weer konden vaststellen dat het onderhoud van de stenen rond het monument nog steeds het grote probleem van de stad is. Er stond genoeg gras om een geit en een koe eten te geven. Onze voorzitter ontving daar, voor ons museum, een catalogus die blijk gaf van minutieus mierenwerk van 'de professor'.

In de gezellige kelders van AG Weser had Marion Bonk ons een stevige maaltijd bereid: lekkere aardappelsalade en typische gerookte knäckwurst. Veel bleef er van die massa voedsel niet over, zelfs het tandpastatubetje "senf" was bijna leeg. F.V. wou er zijn tanden mee poetsen, wij raadden hem aan om dan eerst zijn helm op te zetten.

We stonden er toen stevig op om ontvangen te worden door de burgemeester van Bremen. Zelden hebben wij op een zo prachtig stadhuis

zo een interessante rondleiding gekregen als van de Bremense Burgervader: een sympathieke man en volgens onze aanwezige dames een knappe bink (daar hebben we zelf zo ons gedacht van). O.D. wilde dat de gouden kamer geopend werd en werd bij het buitengaan afgetast door W.C. Hij had zich kunnen bedwingen en liet die blinkende gouden kamer voor wat ze was. Voor onze voorzitter was

het een verhaal van de trein der traagheid. Hij maakte wel enkele ritten per taxi op en neer en uiteindelijk moest hij nog een dagje blijven. De redactie heeft echter vernomen uit goede bron dat hij gewoon pijn had in zijn goesting.

In Osterholzer Friedhof met vooraf een sfeerrijk moment in de stemmige kapel, zagen we een mooi opgedeeld Nederlands oorlogskerkhof, het monument van de rouwende moeders en uiteindelijk kwamen we aan de schuine stenen platen met de namen van onze dorpsgenoten. Hier werden ook bloemen neergelegd van onze Nederlandse vriend Cees Ruiters samen met Ingrid Hendrickx tijdens het spelen van ons volkslied op het orgel van Meensel-Kiezegem door koster Alfons Stas (91).

Burgemeester Jens Böhrnsen van Bremen in gesprek met reisgids en tolk Oktaaf Duerinckx

Het wellukken van deze dag hing in zeer grote mate af van de inspanningen van onze vriend Raymund Gaebelein en compagnie die geen moeite spaarden om van de verschillende exploten een beklijvende indruk te realiseren.

Het prachtige panorama vanop de Kohlbrandbrücke deed bij velen al het verlangen ontstaan om Hamburg vanop de grond te verkennen. Dat is echter iets voor zaterdag...

Enkele deurkaartjes werkten niet meer. Na onze geheime informatie kwamen we te weten waaraan dit lag: de impact van het kaartje op het slot werd verstoord door geheimzinnige straling die voortvloeit uit het projecteren op het tv-scherf van "speciale" s...-films waarvan de redactie het bestaan in de verste verte niet vermoedde. We vernamen dat dit echter een hobby was van F.V.

De prijs voor het meeste doorzettingsvermogen gaat deze dag naar Paula Ickx die ondanks haar "gorbelachtige" toestand toch optimistisch bleef.

Foto van de dag...

... Laurel & Hardy, oeps... Staf & Jef!